

Valgpresentasjoner for HR MC 2023.

Styremedlemmer.

Om Jan Vidar Husby, Oslo.

Jeg er 53 år gammel, gift og har en datter på 21 år. Bor i Ytre Enebakk. Har jobbet med bygg og anlegg i hele mitt yrkesliv.

Har vært medlem siden 1994. Kjører Ducati og HD.

Jeg ønsker å stille til valg til sentralstyret da jeg ser jeg kan bidra til at klubben tar noen steg videre. Jeg er opptatt at vi som medlemmer av klubben blir bedre kjent med Jesus og bibelen.

Dette er vårt fundament i livet og noe vi har jobbet med i vår avdeling. Videre ønsker jeg å bidra til at vi som klubb kjenner en enhet i Kristus og med hver andre, uavhengig av regioner og hvor vi kommer fra. Vi er en familie i Herren.

Jeg er opptatt av mennesker i alle aldre skal møte Jesus.

Du er like viktig om du er kommet opp i årene så vel som ungdommen. Men jeg ønsker allikevel at vi legger et ekstra trykk på å legge forholdene til rette for et stort ungdomsmiljø i klubben.

Dette må vi gjøre sammen og lære av de avdelinger som har lyktes med dette.

For meg er det viktig at vi er i drift og at klubben har styringsfart. Dette betyr at vi er åpne for nye felt Herren leder oss på.

Jeg tror det er sunt å stoppe opp å evaluere det vi har holdt på med i mange år. Hvilke felt har vi lyktes med og som har gitt resultater i fht nye personer som har møtt Jesus. Er det noen felt der vi er blitt statiske og kun gjentar gjøremåter som ikke har båret frukt?.

Om Kåre Johan Stusdal, Nordhordland.

Kåre Johan her. Jeg begynner å nærme med 60 og er gift med Gro. Vi har tre voksne og godt etablerte barn som med sine respektive har velsignet oss med 5 barnebarn.

Som 12 åring tok jeg imot Jesus. Og ikke lenge etter fikk jeg kall til å tjene ham.

Da jeg var 20 begynte jeg som «læregutt» i Den Indre Sjømannsmisjon. Etter en del år her gikk ferden videre til Sarons Dal og Troens Bevis. Her arbeidet jeg blant annet på avdelingen som vi kaller Innfødte Evangelister. Jeg var også aktiv i menigheten, Kirken i Dalen hvor jeg blant annet var eldste i flere perioder.

I 2016 kjente vi at tiden i Kvinesdal gikk mot slutten og vi flyttet «hjem» til Vestlandet og Nordhordland. Her koser jeg meg med å kjøre buss. Vi går nå i Lindås Misjonskyrkje hvor vi har funnet oss godt til rette.

Jeg har hørt om HR i mange år og da Pilgrimstreffet var i Sarons Dal lurte jeg meg innom noen av møtene. Men det var først i 2019 at jeg ble medlem. Etter å lenge ha tenkt på å kjøpe MC ble det alvor av det først da. Jeg ble da invitert av en kamerat til HR cafe dagen etter at jeg fikk sykkel. Her opplevde jeg å bli tatt godt imot og jeg kjente umiddelbart varmen og lengselen etter å dele de gode nyheter.

Jeg svarte ja til utfordringen om å stå på valg nettopp av den grunn at alle vi møter må kjenne seg velkomne når vi møter dem og ikke være i tvil om at Jesus elsker dem når de drar!

Fra Østfoldavdelingen stiller Hjalti Árnason til valg i sentralstyret.

Jeg ble båret til verden en regntung dag sommeren 1969, i det velkjente(?) kultur- og handelssentret Selfoss i Island (så å si alle dager er regntunge på Selfoss, tro meg!). Etter endt utdanning og mislykket forsøk på å etablere seg, ble valget å reise til USA og utdanne seg i lydteknikk ved universitetet Berkley. Når det siden dukket opp tilsvarende utdanning i Skandinavia, til brøkdøl av prisen, ble de planene gjort om og nesen pekte mot Oslo. En vaker sommerdag i midten av juni 1993

landet jeg på Fornebu og har holdt meg på Østlandet siden. For tiden bosatt i Fredrikstad. Utover lydteknikken har jeg utdannet meg som Elektroniker og sist Elektriker. Etter endt Teknisk fagskole og kvalifiserende prøve, jobber jeg som daglig og faglig leder i Viking Elektro Østfold AS, som jeg eier sammen med andre. Jeg er skilt, far til tre – Hjalti Percy f. 1998, Arni E. f.2000 og Anna Tatiana f. 2003.

Jeg vokste opp i et ikke-religiøst hjem, reisen til nåden var lang, hard og er å lese i Power 01.2020 for de som ønsker det.

Jeg hører ofte at østfoldavdelingen er en av dem som er minst leven i og samarbeid virker lett og enkelt. Det skal jeg ikke ha kreditt for – den var sånn lenge før jeg dukket opp der. Men etter noen år her har jeg erfaringer og ideer hvordan dette har seg og vil gjerne at hele organisasjonen skal ha glede av denne kunnskapen – og selvsagt ta erfaringer og kunnskap tilbake hjem. Jeg er opptatt av jevn og bærekraftig vekst i det jeg driver med, Holy Riders inkludert. For meg er det stort å kunne gå med Holy Riders ryggmerke og jeg er opptatt av at det skal synes langs veien. Jeg får av og til henvendelser fra mennesker utenfor MC-miljøet, som uttrykker glede og takknemlighet for det vi står for og at vi er synlige på messer, treff, utstillinger og i trafikken. Det sier meg at her har vært gjort mye riktig opp igjennom og det skal vi fortsette med.

Om Magnus Jansen Bru, Sydvest.

Er 65 ½ år, gift med Inger Lise og vi har 3 barn og 3 barnebarn.

Har Jeg vokst opp i en kristen familie, og vært det hele livet.

Bodde i oppveksten i Vågsbygd/Kristiansand, men er født på Bømlo.

Bor i dag i Stavanger kommune, på ei øy som heter Bru.

Blei tidlig bevisst kristen, og deltok aktivt i forskjellige kristne sammenhenger.

Er utdannet tømrer, har drevet gård (melk og sau), vært ansatt i Indremisjonen (Normisjon) i 9 år – 5 år i Mo i Rana, og 4 år på hovedkontoret i Oslo.

Jobbet, til nå, 9 år i kirkens bymisjon på sykkelverksted sammen med folk med ruserfaring.

Tok mc-lappen i 97, og vært med i HR siden ca 2003. Fikk ryggmerke i 2005.

Sittet i styret i sydvest og vært avdelingsleder der noen år.

Jeg er opptatt av å få ungdom inn i klubben, og gi de oppgaver....de var unge de som starta klubben vår – det er en av de beste måtene å bli bevart i troen...

Valg av President i HR MC 2023.

Presentasjon av Harald til årsmøte 2023

Hei alle sammen.

Igjen har jeg vært i tenkeboksen. Skal jeg stille til valg igjen?

Er jeg blitt den 7. far i huset, som bare holder på det som jeg alltid har gjort? Nå har jeg jo sittet som president i 10 år.

Dette er et av flere spørsmål som jeg har fundert på.

For mange år siden da jeg allerede hadde sittet noen år som president i HR, hadde jeg mange fine samtaler med forskjellige personer, og særlig Trond Olsen i sentralstyret.

Da fikk jeg kjennskap til hvordan Gud kan kalle mennesker til tjeneste.

For meg ble disse samtalen med de menneskene jeg hadde rundt meg, til stor hjelp for mitt videre engasjement i HR.

Noe av det som jeg fikk lære av blant annet Trond (igjennom samtaler i bilen på vei til diverse styremøter), var at når Gud kaller deg til en tjeneste, så var hans erfaring at Gud gir beskjed om at nå er tiden inne til å trappe ned. Fram til den tiden når en får beskjed om å trappe ned, er kallet der.

For meg så samstemte tankene mine, med erfaringene Trond hadde, og jeg fikk fred med det.

Naturligvis så er det også andre måter å tenke på ang kall / tjeneste i Guds rike. Men for meg er dette min måte å forstå det med kall inn i tjeneste, der en skal være med å sette / holde "kursen" for HR, og medlemmene der.

Så min tanke nå, er at jeg ikke er ferdig med oppgaven som president i HR.

Men som jeg skriver så er dette bare mine tanker. Og det er jo opp til medlemmene å velge sin leder på årsmøte.

Noe som jeg har lært meg gjennom tjenesten i HR, er at det å stå i en lederposisjon for andre mennesker, er en tillitserklæring.

Med samme lærdom vet jeg også at det ikke alltid stemmer, det som en selv kjenner på.

Men når valgkomiteen spør meg om jeg skal stille på nytt, så må jeg jo gi et svar ☺

Så hvis jeg får ny tillit som president i HR, ønsker jeg å fortsette slik jeg har gjort i den tiden jeg har ledet HR.

Men jeg ønsker at vi i sentralstyret skal ha fokus på hva Gud ønsker, siden HR er Hans verk, og ikke menneskers verk.

Og kjenner vi i sentralstyret på en ledelse fra Gud til forandring, så vil jeg jobbe for at vi som klubb går den veien vi opplever at Gud kaller HR.

Det å sitte i sentralstyret er både utfordrende og samtidig veldig givende. Det går en del tid, både helger og ukedager i tjenesten.

Samtidig så bør vi i sentralstyret være ute på treff og fester i MC-miljøet, og være en del av MC-miljøet lokalt.

Her er nok det som jeg savner mest, nemlig å være en større del av det lokale MC miljøet på Sørlandet. Jeg synes det å være på en bikerfest, eller et MC treff, er helt fantastisk.

Det å treffe venner i MC miljøet, være sammen med de i gode tider og også i vanskelige dager.

Det å kunne be for en person på et treff eller på en bikerfest, synes jeg er magisk.

Jeg prøver å være ute så mye som mulig i miljøet, men noen begrensninger er det når en sitter i sentralstyret.

Så hvis Gud tenker at nå er tiden inne for meg som leder i HR, har jeg masse å ta igjen.☹

Men jeg opplever ikke pr nå at jeg er ferdig i tjenesten min som president i HR, men det er opp til medlemmene å bestemme. Og det har jeg full fred for.

Så uansett utfall av valget på årsmøtet, så vil jeg fortsette å være der Gud har kalt meg, nemlig i tjeneste for Han i MC-miljøet.

Hilsen Harald